

Marek Gedl

Zbrojewsko, gm. Lipie, woj. częstochofskie. Stanowisko 3

Informator Archeologiczny : badania 11, 71-72

1977

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Pierwszy sezon badań. Osada ludności kultury łużyckiej z IV-V okresu epoki brązu.

Stanowisko zostało odkryte w trakcie badań powierzchniowych wiosną 1977 r. Znajduje się ono na północnym brzegu jeziora Wenneckiego, w odległości ok. 40-50 m od niego, na polu F. Charzewskiego. Obszar stanowiska wynosi ok. 1 ha.

Badania miały charakter rozpoznawczy. Założono cztery sondże i przebadano powierzchnię 120 m². Pod warstwą ornej ziemi, występowała pierwotna warstwa kulturowa o grubości ok. 20-25 cm. Pod nią odkryto 27 obiektów "łużyckich", które dostarczyły znacznej ilości ceramiki; Znalezione także fragmenty glinianej grzechotki, igły kościanej, brązowej bransolety, fragmenty przęślików i kości. W warstwie kulturowej znaleziono duży fragment naczynia z ornamentem antropomorficznym. Zachowały się przedstawienia czterech figur, których korpusy mają kształt trójkątów wypełnionych kropkami.

Na badanym stanowisku odkryto również palenisko i ceramikę wczesnośredniowieczną, monetę rzymską cesarza Postumusa /258-268/ oraz kilka fragmentów ceramiki iwieńskiej z wczesnego okresu epoki brązu.

WRONOWICE - PARZYCA, gm. Tyszowce
woj. zamojskie
Stanowisko 5

patrz
neolit

ZBROJEWSKO, gm. Lipie
woj. częstochowskie
Stanowisko 3

Uniwersytet Jagielloński
Instytut Archeologii

Badania prowadził prof. dr Marek Gedl i zespół. Finansował WKZ Częstochowa. Kontynuacja badań zapoczątkowanych w 1961 r. Cementarzystwo grupy górnośląsko-małopolskiej kultury łużyckiej z III-V okresu epoki brązu.

Kontynuowano badania ratowniczo-zabezpieczające przy przebudowywanej drodze. Zbadano 10 grobów kultury łużyckiej /nr 602-611/ pochodzących z III-IV lub z V okresów epoki brązu. Występowały tu przeważnie groby ciałopalne bezpopielnicowe, a obok nich pochówki popielnicowe jak i obiekty bez śladów kości. Zapewne były to pochówki szkieletowe, w których resztki kostne uległy całkowitemu rozkładowi. Na uwagę zasługuje grób 610 z dobrze zachowanymi konstrukcjami kamiennymi, które wystąpiły już na głębokości kilkunastu centymetrów pod powierzchnią drogi.

Badania przyniosły interesujące dane odnośnie rozplanowania cementarzystwa. Po raz pierwszy natrafiono na groby z klasycz-

nej fazy grupy górnośląsko-malopolskiej, posiadające konstrukcje kamienne, we wschodniej części cmentarzyska.

ŻARY
woj. zielonogórskie

Muzeum Ziemi Lubuskiej
w Zielonej Górze

Badania prowadził mgr Krzysztof Onzol. Finansowało Muzeum Ziemi Lubuskiej. Pierwszy sezon badań. Cmentarzysko z IV-V okresu epoki brązu:

Cmentarzysko w Żarach położone jest na zachodnim zboczu niewielkiego wzniesienia. Stanowisko zostało częściowo zniszczone w trakcie prac ziemnych. Przebadano obszar 160 m². W trakcie prac wyeksplorowano 24 groby oraz cztery skupiska skorup i spalonych kęci przeniesionych wspólnie na wtórne złoże.

Inwentarz grobowy stanowiła prawie wyłącznie ceramika, przeważnie w ilości 3-4 naczyń w jednym grobie. Z zabytków metalowych wystąpiły jedynie: kółko brązowe i fragment nieokreślonego przedmiotu brązowego w dwupopielnicowym grobie nr 12, podobne kółko w grobie nr 18 i fragment szpilki brązowej w grobie nr 2. Kilka grobów miało obstawę kamienną, jeden pochówek umieszczony został w skrzyni kamiennej. Najciekawszy grób nr 13 posiadał rodzaj rozległego, niekompletnego płaszczu utworzonego ze stosunkowo dużych głazów. Niszał w centralnym punkcie, pod kamieniami znajdowała się duża, guzowa amfora przykryta misą oraz obok dwie równie duże misy. Ponadto w obrębie płaszczu, pod kamieniami stwierdzono 4 dalsze, niewielkie naczynka, pojedyncze skorupy i zaledwie kilka drobnych, przepalonych kości rozrzuconych po całym obiekcie. Na podstawie analizy form ceramiki cmentarzysko w Żarach można datować na IV-V okres epoki brązu.

Prace będą kontynuowane.